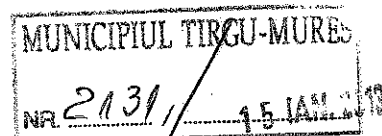

ROMÂNIA

JUDEȚUL MUREȘ

MUNICIPIULUI TÎRGU-MUREȘ

Inițiatori: Sabău-Pop Olimpiu, Brișcaru Cornel, Loghin Lucian

Expunere de motive

cu privire la abrogarea Hotărârii de Consiliu Local nr. 241 din 05 iulie 2007 privind modificarea Hotărârii Consiliului Local Municipal nr. 305/30.11.2005 și aprobarea noului Regulament de ridicare, transport, depozitare și eliberare a vehiculelor staționate neregulamentar, precum și a celor abandonate pe domeniul public din municipiul Tîrgu-Mureș, a Caietului de sarcini și Comisia de licitație

Cadrul juridic

1. Temeiul juridic al ridicării de autovehicule

Măsura ridicării și depozitării vehiculelor parcate ilegal este întemeiată pe dispozițiile art. 64 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările ulterioare.

"1) *Politia rutiera poate dispune ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabila. Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz.*

2) *Contravaloarea cheltuielilor pentru ridicarea, transportul și depozitarea vehiculului staționat neregulamentar se suportă de către deținătorul acestuia.*

3) *Ridicarea vehiculelor dispusă de poliția rutiera în condițiile prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit procedurii stabilite prin regulament".*

La o simplă analiză a textului legal rezultă următoarele consecințe:

- NUMAI Poliția Rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar;
- RIDICAREA și depozitarea vehiculelor se realizează de administrațiile locale (în principal)
- Contravaloarea cheltuielilor cu ridicarea se suportă de deținător;
- Ridicarea vehiculelor se realizează după o procedură stabilită prin REGULAMENT.

Unde apar problemele??

Procedura ridicării și depozitării vehiculelor în orașul Tg. Mureș este realizată de SC. Salubriserv SA. Trebuie menționat că ridicarea vehiculelor nu trebuie realizată în nume propriu de aceste firme ci numai în numele autorității. De asemenea, firmele private nu pot percepe taxe în nume propriu pentru serviciile de ridicare și depozitare, pentru că între deținătorul autovehiculului și firmă nu există relații contractuale. Deținătorul, are potrivit legii, obligația de plată față de autoritatea publică. Hotărârea de Consiliu local Tg. Mureș nr. 241 din 2007 stabilește la art.5 lit. o că *„plata contravalorii prestației se poate face în numerar la casieria prestatorului sau ordin de plată în contul deschis de prestator”* prevedere care contravine principiilor de drept și prevederilor legale. În acest cadru, care este temeiul juridic în baza căruia firmele prevăd taxe de depozitare și ridicare? Firmele invocă existența unui Regulament adoptat de autoritatea locală prin act administrativ. Dar aceste Regulamente sunt ilegale pentru că ele contravin prevederilor OUG 195/2002. Art. 64 alin. 3 din OUG 195/2002 dispune ca procedura după care se face ridicarea vehiculelor în astfel de situații va fi prevăzută prin Regulament. Însă, în înțelesul OUG 195/2002, noțiunea de regulament are o definiție precisă. Conform art.124 alin. 2 din OUG 195/2002, se prevede ca *„în termen de 30 de zile de la data publicării, Ministerul Administrației și Internelor va elabora regulamentul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, care se aproba prin hotărâre a Guvernului.”*

Astfel, acest regulament nu este orice act de aplicare a ordonanței, ci un act aprobat prin Hotărâre de Guvern. În momentul de față, în vigoare este Hotărârea de Guvern nr. 1391/2006 care, însă, nu dispune în ce privește procedura de ridicare a autovehiculelor. Faptul ca până în acest moment Guvernul nu a reglementat aceasta procedura, aceasta nu înseamnă că autoritățile publice locale sunt îndreptățite sa procedeze la adoptarea unui astfel de regulament (de altfel, cate unul pentru fiecare autoritate locala în parte în funcție de tot felul de interese particulare), depășindu-și în mod vădit atribuțiile, intrând într-un domeniu unde competența de reglementare aparține exclusiv Guvernului României. Aceste acte normative adoptate de consiliile locale sunt nule, fiind adoptate cu depășirea atribuțiilor consiliilor locale. În plus, ele sunt nule si din perspectiva faptului ca acorda dreptul de a proceda la ridicarea si depozitarea vehiculelor unor persoane private, ceea ce contravine OUG 195/2002.

2. Ilegalitatea Hotărârii de Consiliu local.

Hotărârea de Consiliu Local nr. 241 din 05.07.2007 contravine prevederilor legale în materie fiind criticabilă în special în privința instituirii măsurilor contravenționale complementare ale blocării roților autovehiculelor și ale ridicării sau mutării acestora pe alte amplasamente. În prezent astfel de măsuri pot fi stabilite în raport de dispozițiile art. 5, alin. (4) din O.G. 2/2001, care statuează că: sancțiuni contravenționale complementare nu pot fi instituite decât prin „**legi speciale**”, iar nicidecum prin hotărâri de consiliu local, care sunt acte juridice *secundum legem*

- Hotărârea de Consiliu Local instituie o procedură paralelă de ridicare a autovehiculelor, în condițiile în care competența de reglementare a unei asemenea problematice aparține Guvernului, în raport de art. 64, alin. (3) din O.U.G. 195/2002 care prevede faptul că „ridicarea vehiculelor dispusă de poliția rutieră în condițiile prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit procedurii stabilite prin **regulament**”

- H.C.L. 241/2007 oferă competența dispunerii unor astfel de măsuri contravenționale complementare de către ofițerii și subofițerii de Poliție rutieră sau de către „împuterniciții Primarului (art.10); or, în raport de art. 64, alin. (1) din O.U.G. 195/2002, competența dispunerii măsurii ridicării autovehiculelor aparține „poliției rutiere”. În practică o astfel de măsură este luată de reprezentanții Poliției Locale în temeiul Legii nr. 155 din 2010, aspect ce denotă faptul că Regulamentul din 2007 nu este în conformitate cu legislația actuală.

3. Practica judecătorească

La nivelul instanțelor naționale¹ s-a conturat o practică internă ce urmărește anularea unor astfel de hotărâri de Consiliu Local prin care s-a adoptat o procedură de ridicare și depozitare a vehiculelor staționate neregulamentar, pentru argumente similare cu cele prezentate. Punctul central al acestor hotărâri judecătorești este reprezentat de faptul că prin noțiunea de regulament prevăzută de O.U.G. 195-2002 se înțelege actul adoptat de Guvern prin Hotărâre, aplicabil la nivelul întregului teritoriu și **nu Regulamente aprobate prin Hotărâri de Consiliu Local în diverse variante și forme**. Rațiunea adoptării unui singur regulament rezidă din previzibilitatea și cunoașterea acestuia de către cetățeni, astfel încât să nu existe surpriza aplicării unui Regulament la Tg. Mureș, a altui Regulament la Craiova, etc.

4. Jurisprudența CEDO

¹ Decizia Curții de Apel Cluj nr. 4829 din 18 noiembrie 2011 prin care s-a dispus anularea art.4 și anexele 1-5 din HCL Cluj Napoca 149-2009 prin care s-a stabilit ridicarea și depozitarea vehiculelor. Decizia este irevocabilă; Decizia nr. 1977 pronunțată în dos. nr. 9809/63/2010 în ședință publică la data de 31.05.2011 Curtea de Apel Craiova prin care s-a dispus anularea Hotărârii de Consiliu Local nr. 219 din 2005. Decizia este irevocabilă.

În cauza *J.-J. B.G. și M.-J. G.M. c. Spaniei* au fost aduse în discuție aspecte de legalitate ce coincid în mare măsură cu argumentele expuse mai sus. Astfel, s-a constatat că principiul legalității incriminării și a pedepsei impune un standard pentru a califica drept „lege” în sensul Convenției o normă juridică, respectiv de a îndeplini condițiile de **accesibilitate și previzibilitate**. Trebuie să fie enunțată cu suficientă precizie pentru a permite tuturor să prevadă posibilele consecințele care pot rezulta dintr-un act sau omisiune (A se vedea în același sens *Müller și alții c. Elveției*, hotărârea din 24 mai 1988, nr. 10737/84, par. 29 și *Kokkinakis c. Greciei*, hotărârea din 25 mai 1993, nr. 14307/88, par. 40). Curtea a afirmat, altfel spus, că o măsură de o astfel de gravitate trebuie să fie cunoscută de toți destinatarii tocmai pentru a fi respectată. Ne întrebăm cum poate un cetățean din Constanța, aflat în tranzit prin Tg. Mureș să cunoască prevederile din HCL 241/2007.

Este măsura instituită prin Regulamentul local **previzibilă și accesibilă??**

5. Stadiul actual al actelor administrative locale în materie.

În prezent este în vigoare Hotărârea nr. 75 din 26 aprilie 2012 *privind prelungirea contractului de concesiune nr. 485/18.12.2007 referitoare la activitatea de ridicare, transport, depozitare și eliberare a vehiculelor staționate neregulamentar, precum și a celor fără stăpân sau abandonate aflate pe domeniul public sau privat al municipiului Tg. Mureș precum și concesiunea serviciului de ridicare, transport, depozitare și eliberarea vehiculelor staționate neregulamentar, precum și a celor fără stăpân sau abandonate aflate pe domeniul public sau privat al municipiului Tg. Mureș*. În art. 2 al acestei Hotărâri se recunoaște practic „caducitatea” Hotărârii de Consiliu Local nr. 241 din 2007 prin care s-a aprobat Regulamentul de ridicare, transport, depozitare și eliberare.... Practic art. 2 stabilește că „...în ședința următoare să fie **aprobată modificarea Hotărârii Consiliului Local nr. 241/2007...**” .

Chiar dacă această prevedere a fost adoptată **în aprilie 2012** nici până în **prezent (decembrie 2012)** nu a fost adoptat un alt Regulament de ridicare, transport, depozitare, și eliberare a vehiculelor staționate neregulamentar, precum și a celor fără stăpân sau abandonate pe domeniul public al municipiului Tg. Mureș, a Caietului de sarcini și Comisia de licitații.

Anexe: Decizia Curții de Apel Cluj nr. 4829 din 18 noiembrie 2011 prin care s-a dispus anularea art.4 și anexele 1-5 din HCL Cluj Napoca 149-2009 prin care s-a stabilit ridicarea și depozitarea vehiculelor; Decizia nr. 1977 pronunțată în dos. nr. 9809/63/2010 în ședință publică la data de 31.05.2011 Curtea de Apel Craiova prin care s-a dispus anularea Hotărârii de Consiliu Local nr. 219 din 2005 publicată pe www.juridice.ro .

În temeiul art. 51 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului local municipal Tîrgu Mureș,

Comisiile de specialitate ale autorității publice deliberative, în conformitate cu art. 54, alin. (4) din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, prezintă următorul raport:

1. Comisia de studii, prognoze economico-sociale, buget-finanțe și administrarea domeniului public și privat al municipiului.

Președinte
jr. Peti Andrei

Secretar
ec. Ciotlăuș Ionela

2. Comisia de organizare și dezvoltare urbanistică, realizarea lucrărilor publice, protecția mediului înconjurător, conservarea monumentelor istorice și de arhitectură.

Președinte
ing. Törzsök Sándor

Secretar
ec. Loghin Lucian

3. Comisia pentru servicii publice și comerț.

Președinte
ec. Bakos Levente

Secretar
prof. Pui Sebastian

4. Comisia pentru activități științifice, învățământ, sănătate, cultură, sport, agrement și integrare europeană.

Președinte
dr. Kikeli Pál

Secretar
jr. Sabău Pop Olimpiu

5. Comisia pentru administrație publică locală, protecție socială, juridică, apărarea ordinii publice, respectarea drepturilor și libertăților cetățenești, probleme de minorități și culte.

Președinte
jr. Brișcaru Cornel

Secretar
av. Karácsony Erdei Etel

ROMÂNIA

JUDEȚUL MUREȘ

Consiliul Local Municipal Tîrgu-Mureș

PROIECT

HOTĂRÂREA nr. _____

din _____ 2012

cu privire la abrogarea Hotărârii de Consiliu Local nr. 241 din 05 iulie 2007 privind modificarea Hotărârii Consiliului Local Municipal nr. 305/30.11.2005 și aprobarea noului Regulament de ridicare, transport, depozitare și eliberare a vehiculelor staționate neregulamentar, precum și a celor abandonate pe domeniul public din municipiul Tîrgu-Mureș, a Caietului de sarcini și Comisia de licitație

Consiliul Local Municipal Tîrgu-Mureș, întrunit în ședința ordinară de lucru,

Văzând Expunerea de motive nr. _____ din _____ inițiată de consilierii locali *Sabău-Pop Olimpiu, Brișcaru Cornel, Loghin Lucian*, cu privire la abrogarea Hotărârii de Consiliu Local nr. 241 din 05 iulie 2007 privind modificarea Hotărârii Consiliului Local Municipal nr. 305/30.11.2005 și aprobarea noului Regulament de ridicare, transport, depozitare și eliberare a vehiculelor staționate neregulamentar, precum și a celor abandonate pe domeniul public din municipiul Tîrgu-Mureș, a Caietului de sarcini și Comisia de licitație

Având în vedere prevederile O.U.G. 195/2012 privind circulația pe drumurile publice, H.G. 1391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002;

Ținând cont de prevederile art. 64 din Legea nr. 24/2000, republicată, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative

În temeiul art. 36 alin. 1, art. 45 alin. 1, și art. 115 alin. 1 lit. „b”, din Legea nr. 215/2001 – republicată, privind administrația publică locală,

Hotărăște:

Art.1. Se abrogă Hotărârea de Consiliu Local nr. 241 din 05 iulie 2007 privind modificarea Hotărârii Consiliului Local Municipal nr. 305/30.11.2005 și aprobarea noului Regulament de ridicare, transport, depozitare și eliberare a vehiculelor staționate neregulamentar, precum și a celor abandonate pe domeniul public din municipiul Tîrgu Mureș, a Caietului de sarcini și Comisia de licitație

Art.2. Cu aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri se încredințează Primarul municipiului Tg. Mureș și serviciile abilitate din cadrul Municipiului Tîrgu Mureș.

Viza de legalitate

Secretarul Municipiului Tîrgu Mureș

jrs. Maria Cioban

CURTEA DE APEL CLUJ
SECTIA A II-A CIVILA, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIE Nr. 4829/2011

Ședința publică de la 18 Noiembrie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE Simona Al Hajjar

Judecător Monica-Ileana Iuga

Judecător Gabriel-Adrian Năsui

Grefier Adriana Borlea

S-a luat în examinare – în vederea pronunțării - recursul declarat de reclamanta POJAR ANCA împotriva sentinței civile nr. 1237/2011 a Tribunalului Cluj, în contradictoriu cu intimat MUNICIPIUL CLUJ NAPOCA, intimat CONSILIUL LOCAL CLUJ NAPOCA, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale HCL nr. 149/2009.

Se constată că la data de 16 noiembrie 2011 s-au înregistrat la dosarul cauzei concluzii scrise formulate de recurentă.

Dezbaterea pe fond a cauzei a avut loc în ședința publică din 4 noiembrie 2011, mersul dezbaterilor și concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, pronunțarea fiind amânată pentru termenul de azi.

INSTANȚA

Prin sentința civilă nr.1237 din 8.03.2011 pronunțată în dosarul nr.61/117/2011 al Tribunalului Cluj s-a respins acțiunea în contencios administrativ formulată și precizată de reclamanta Pojar Anca în contradictoriu cu pârâții Municipiul Cluj-Napoca, Consiliul Local al mun.Cluj-Napoca .S-a respins cererea reclamantei de acordarea daunelor morale și cheltuielilor de judecată.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că autoritatea deliberativă este investită cu putere de legiferare în materia reglementării și stabilirii sancțiunilor contravenționale complementare .Instanța a statuat că OUG nr.195/2002 și HCL nr.149/2009 nu vizează același domeniu de reglementare.

Astfel, art.64 al.1 din OUG nr.195/2002 se referă la ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă și care constituie un obstacol pentru circulația publică. Art.143 din Regulamentul de aplicare a OUG nr.195/2002 stabilește cazurile în care în care se interzice staționarea voluntară a vehiculelor, iar nerespectarea acestor dispozițiile legale constituie contravenție și se sancționează potrivit art.108 al.1 pct.8 din OUG nr.195/2002.

Din interpretarea acestor dispoziții legale, instanța a reținut că măsura ridicării autovehiculului se dispune în cazul nesocotirii normelor care reglementează circulația rutieră.

HCL nr.149/2009 reglementează în art.1 li.a-f alte contravenții, decât staționarea neregulamentară pentru care, se dispune potrivit art.4 sancțiunea complementară a blocării/ridicării autovehiculului. Aceste dispoziții nu incriminează încălcarea regulilor de circulație rutieră, ci sunt menite să contribuie la asigurarea unei bune administrării a domeniului public sau privat al municipiului Cluj-Napoca. Astfel, este posibil ca un conducător auto să nu săvârșească contravenția de staționare neregulamentară sancționată prin dispozițiile OUG nr.195/2002, însă să staționeze cu autovehiculul pe spațiul verde, situație care nu cunoaște reglementare în OUG nr.195/2002.

Instanța a mai reținut că imobilizarea vehiculului prev. la art.96 din OUG nr.195/2002 se dispune, ca sancțiune contravențională complementară pentru săvârșirea faptelor prev. la art.117 al.1 lit.a-g din OUG nr.195/2002, altele decât cele prevăzute în HCL nr.149/2009.

Întrucât contravențiile prev. de HCL nr.149/2009 pentru care se poate dispune sancțiunea complementară a blocării/ridicării vehiculelor sunt diferite de cele reglementate în OUG nr.195/2002 nu se poate vorbi de o atribuire a competenței în ce privește dispunerea acestei măsuri către alte organe decât cele ale poliției rutiere. Atât OG nr.2/2001 prin art.15 cât și Legea nr.155/2010 atribuie poliției locale prerogative în domeniul circulației pe drumurile publice.

Total eronată este și susținerea reclamantei referitoare la faptul că RADP dispune aplicarea măsurii tehnico-administrative a ridicării vehiculelor staționate neregulamentar. Potrivit art.6 pct.7 din anexa 1 la HCL nr.149/2009, blocarea/ridicarea se va dispune de către agenții constatatori, care pot fi: ofițerii și subofițerii Inspectoratului de poliție, împuterniciții primarului din cadrul Direcției Poliției Comunitare a Primăriei mun.Cluj-Napoca. Ceea ce realizează RADP potrivit prevederilor art.3 din anexa 1 la HCL nr.149/2009 este activitatea de transport, depozitare și eliberare a autovehiculelor oprite, staționate și parcate pe domeniul public sau privat al mun.Cluj-Napoca în alte locuri decât cele legal amenajate sau autorizate de către Primăria mun.Cluj-Napoca.

Neîntemeiată este și susținerea reclamantei referitoare la atribuirea serviciului public de ridicare/blocare a autovehiculelor în favoarea Regiei Autonome a Domeniului Public fără licitație, întrucât RADP este un serviciu public aflat în subordinea Primăriei mun.Cluj-Napoca.

În virtutea considerentelor de fapt și de drept, neidentificând nici un motiv de nulitate a art.4 din HCL nr.149/2009 și a art.11 al.2 din HCL nr.26/2010, instanța a respins, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de către reclamantă. În consecință au respinse și petitele accesorii privitoare la acordarea daunelor morale și cheltuielilor judiciare.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta POJAR ANCA, solicitând în principal, în temeiul art. 312 alin. (3) raportat la art. 304 pct. 7 C. pr. civ., casarea sentinței civile nr. 1237/2011 și trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță; în subsidiar, în temeiul art. 312 alin. (3) raportat la art. 304 pct. 7 și 9 C. pr. civ., admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței civile nr. 1237/2011 și admiterea acțiunii, în sensul anulării art. 4 a HCL Cluj-Napoca nr. 149/2009, a anulării Anexelor nr. 1 - 5 a HCL Cluj-Napoca nr. 149/2009, anularea art. 11, alin. (2) a HCL 26/2010 cu acordarea daunelor morale solicitate în fond precum și a cheltuielilor de judecată .

Recurenta a criticat hotărârea primei instanței considerând că actul jurisdicțional se sprijină pe motive străine de natura pricinii, fiind dată cu aplicarea greșită a legii.

În esență s-a relevat că hotărârile adoptate de Consiliul local nu au statut de lege specială, iar această autoritate nu poate reglementa din punct de vedere normativ sancțiuni contravenționale complementare. Prin urmare, prin adoptarea art.4 al HCL 149/2009 și anexele 1-5 ale acestui act normativ Consiliul local a stipulat de o manieră contrară unei legi ordinare, depășind limitele competenței sale materiale. Acest viciu de ordine publică nu poate avea altă consecință decât cea a anulării actelor atacate de reclamantă în prezenta procedură.

Părâtul-Intimat Consiliul local al municipiului Cluj-Napoca prin întâmpinarea depusă la dosar în data de 3 noiembrie 2011 solicită respingerea recursului ca nefondat și, pe cale de consecință, menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică și legală.

Autoritatea susține că atât contravenția cât și sancțiunea complementară a blocării/ridicării autovehiculelor sunt reglementate și stabilite prin actele normative în baza cărora a fost adoptată HCL nr.149/2009.

Potrivit art. 43 lit. e din OG nr. 43/1997 privind regimul juridic al drumurilor, pe drumurile publice sunt interzise ocuparea, sub orice formă, a părții carosabile, a zonei de siguranță a podurilor, a stațiilor mijloacelor de transport în comun, a spațiilor de control sau serviciu ale administratorului drumului, a șanțurilor, trotuarelor, pistelor și a zonelor de siguranță ale drumului, precum și afectarea stării de curățenie a acestora.

Potrivit art. 61 alin. 1 din OG nr. 43/1997, încălcarea prevederilor art. 43 constituie contravenție și se sancționează cu amendă aplicată persoanei fizice sau juridice. Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii se fac, potrivit art. 61 "2 de către: a) personalul împuternicit în acest scop de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin ordin al ministrului; b) personalul împuternicit în acest scop de administratorii drumurilor de interes județean și de interes local, potrivit competențelor stabilite conform legii; c) ofițerii și agenții de poliție rutiera, după caz, în lipsa personalului prevăzut la lit. a) și b).

Intimatul arată că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 147/1992 privind blocarea, ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor sau remorcilor stationate neregulamentar pe drumurile publice, autovehiculele sau remorcile stationate neregulamentar pot fi blocate sau ridicate, transportate și depozitate în spații de parcare fixate de primarii, până la eliberarea acestora proprietarilor (art.1). Constatarea staționării neregulamentare a autovehiculelor sau remorcilor se efectuează de ofițerii sau subofițerii de poliție, de primari, precum și de împuterniciții consiliului local pe raza căruia s-a petrecut fapta contravențională, care aplică și sancțiunea, conform prevederilor legale în vigoare (art. 2).

În ce privește OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și HG nr. 85/2003 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a OUG 195/2002, aceste acte instituie un regim contravențional derogator, în mare măsură, de la regimul de drept comun, prevăzut de OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și stabilesc contravențiile în materia circulației pe drumurile publice.

Conform art. 1 alin. 2 din OUG nr. 195/2002, dispozițiile prevăzute în ordonanța de urgență au ca scop asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții,

integritatii corporale si a sanatatii persoanelor participante la trafic sau aflate in zona drumului public, protectia drepturilor si intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietatii publice si private si a mediului.

Pârâtul-intimat arată că ordonanța de urgență instituie regimul contravențional special în materia circulației pe drumurile publice, atribuțiile Politiei Rutiere în ceea ce privește imobilizarea unui vehicul fiind reglementate de art. 96 alin. 7 și 8. Potrivit acestui text de lege, imobilizarea unui vehicul constă în scoaterea acestuia în afara părții carosabile, pe acostament sau cât mai aproape de marginea drumului, și punerea lui în imposibilitatea de mișcare prin folosirea unor dispozitive tehnice sau a altor mijloace de blocare.

Potrivit art. 96 din ordonanța de urgență: sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului. Sancțiunile contravenționale complementare sunt următoarele: a) aplicarea punctelor de penalizare; b) suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat; c) confiscarea bunurilor destinate săvârșirii contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență ori folosite în acest scop; d) imobilizarea vehiculului; e) radierea din oficiu a înmatriculării sau înregistrării vehiculului, în cazurile prevăzute la art. 17 alin. (4).

Mai arată că imobilizarea unui vehicul se dispune de către politistul rutier în cazul săvârșirii de către conducătorul auto a uneia dintre faptele prevăzute la art. 117 alin. (1) precum și în cazul în care conducătorul acestuia ori unul dintre pasageri săvârșeste o faptă de natură penală sau este urmărit pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Art. 97 alin. (1) lit. d prevede de asemenea ca în cazurile reglementate ordonanța de urgență, politistul rutier dispune și una dintre măsurile tehnico-administrative enumerate, printre care se regăsește și ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar.

În ce privește actul administrativ atacat, respectiv HCL nr. 149/2009, prin acesta se stabilește, potrivit art. 1, ca "oprirea, staționarea și parcarea vehiculelor/autovehiculelor pe domeniul public sau privat al municipiului Cluj-Napoca în alte locuri decât cele legal amenajate de către Primăria municipiului Cluj-Napoca, constituie contravenție". Situațiile vizate sunt următoarele: a) oprirea, staționarea și parcarea vehiculelor/autovehiculelor destinate transporturilor de persoane sau de marfă, cu masa totală maximă autorizată de peste două tone pe domeniul public sau privat al municipiului Cluj-Napoca; b) oprirea, staționarea vehiculelor/autovehiculelor pe trotuare; c) ocuparea abuzivă a locurilor de parcare cu abonament, contract de închiriere sau aflate în administrarea primăriei, de către altă persoană decât titularul contractului, abonamentului sau acordului emis de către Primăria municipiului Cluj-Napoca; d) circulația, oprirea și staționarea vehiculelor/auto vehiculelor pe spațiile verzi; e) oprirea, staționarea și parcarea vehiculelor/autovehiculelor prin care se împiedică accesul la obiective de interes public (puncte trafo, puncte gospodărești, centrale termice, alei, parcuri, locuri de joacă, etc.); f) nerespectarea dispozitiilor administratorului drumurilor, comunicate prin indicatoare și/sau somatie, aplicată pe vehicul/autovehicul de către împuternicitii primarului din cadrul politiei Comunitare, de eliberare a domeniului public sau privat al municipiului Cluj-Napoca în vederea executării de lucrări de interes public (asfaltări, intervenții la diverse rețele, curățenie, etc.).

Or, așa cum a stabilit și instanța de fond prin hotărârea recurată, OUG nr. 195/2002 și HCL nr. 149/2009 nu au același obiect de reglementare, neexistând o suprapunere a situațiilor vizate de cele două acte.

Astfel, Poliția Rutieră, în temeiul OUG nr. 195/2002, constată contravențiile pe drumurile publice (art. 64 din OUG nr. 195/2002 stabilește ca Poliția rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor stationate neregulamentară pe partea carosabilă, ridicarea și depozitarea acestora în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz) în timp ce Poliția Locală are competența de a constata contravenții în alte materii, așa cum am evidențiat mai sus și care nu se intersectează cu legi, ordonanțe sau hotărâri ale guvernului astfel încât să existe o procedură paralelă de ridicare a autovehiculelor. Mai mult, hotărârea consiliului local a fost adoptată în domeniul de activitate potrivit atribuțiilor stabilite prin Legea 215/2001, cu respectarea prevederilor art. 2 alin. 2 din OG 2/2001 dar și cele ale art. 5 alin. (4) din același act normativ.

Toate aceste aspecte prezentate se constituie în tot atâtea argumente în susținerea legalității HCL nr. 149/2009 și corelativ, în dovedirea netemeinicii criticilor de nelegalitate ridicate de reclamanta.

În ce privește necompetența RADP de a dispune ridicarea autovehiculelor stationate neregulamentară și necompetența împuternicitorilor primarului din cadrul Direcției Poliția Comunitară de a dispune ridicarea autovehiculelor, intimatul arată că potrivit prevederilor HCL nr. 149/2009, Regia Autonomă a Domeniului Public Cluj-Napoca nu are competența de a dispune, așa cum în mod eronat susține reclamanta, ridicarea autovehiculelor stationate neregulamentară. Astfel, potrivit prevederilor Cap. III art. 6 pct. 3 din actul administrativ atacat, "acțiunea de blocare/ridicare se va desfășura numai la cererea sau cu aprobarea primăriei sau a reprezentanților Inspectoratului de Poliție al județului Cluj, în prezența agenților constatatori.

Măsura tehnico-administrativă de ridicare a autovehiculelor se realizează de către RADP atât în cazul dispunerii de către Poliția Rutieră în conformitate cu prevederile art. 64 din OUG nr. 195/2002 cât și în situațiile în care măsura este dispusă de către împuternicitorii primarului din cadrul Direcției Poliția Comunitară în situațiile expres reglementate prin HCL nr. 149/2009, în temeiul art. 3 din anexa nr. 1, care stabilește că "blocarea/ridicarea vehiculelor/autovehiculelor se va efectua de către Regia Autonomă a Domeniului Public Cluj-Napoca, prin intermediul acesteia realizându-se și activitatea de transport, depozitare și eliberare a vehiculelor/autovehiculelor oprite, stationate și parcate pe domeniul public sau privat al municipiului Cluj-Napoca în alte locuri decât cele legal amenajate sau autorizate de către Primăria municipiului Cluj-Napoca."

Art. 64 din OUG 195/2002 are următorul cuprins: "(1) Poliția rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor stationate neregulamentară pe partea carosabilă. Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz. Contravaloarea cheltuielilor pentru ridicarea, transportul și depozitarea vehiculului stationat neregulamentară se suportă de către deținătorul acestuia. Ridicarea vehiculelor dispusă de poliția rutieră în condițiile prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit procedurii stabilite prin regulament".

Art. 128 alin. 1 punctul 1 lit. d din OUG nr. 195/2002, prevede că autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții: "stabilesc reglementări referitoare la regimul de acces și circulație, staționare și parcare pentru diferite categorii de vehicule, cu avizul poliției rutiere", prin urmare considerăm ca se impunea adoptarea prezentei hotărâri de Consiliu Local în vederea reglementării măsurilor referitoare la oprirea, staționarea și parcare, respectiv poziționarea locurilor de parcare tocmai pentru a exista posibilitatea unei fluente a cetățenilor pe trotuarele din mun. Cluj-Napoca.

Potrivit art. 1 din HG nr. 147/1992, în vigoare la data adoptării HCL nr. 149/2009, "Autovehiculele sau remorcile staționate neregulamentar pot fi blocate sau ridicate, transportate și depozitate în spații de parcare fixate de primărie, până la eliberarea acestora proprietarilor."

Conform art. 2 al aceluiași act normativ, constatarea staționării neregulamentare a autovehiculelor sau remorcilor se efectuează de ofițerii sau subofițerii de poliție, de primari, precum și de împuterniciții consiliului local pe raza căruia s-a petrecut fapta contravențională, care aplică și sancțiunea, conform prevederilor legale în vigoare. Agenții constatatori prevăzuți la alin. 1 dispun în scris măsurile de blocare sau ridicare a vehiculelor prevăzute la art. 1 și asista la aceste operațiuni. Blocarea, ridicarea, transportul și depozitarea autovehiculelor se efectuează de unitățile autorizate prin dispoziția primarului.

Potrivit art. 15 din OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor pot fi agenți constatatori: primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecți, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale; ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne constata contravenții privind: apararea ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigarilor și bauturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului.

Mai mult, prin Legea nr. 155/2010, sunt atribuite în mod expres în competența poliției locale atribuții în domeniul circulației pe drumurile publice.

Cu privire la solicitarea de reparare a prejudiciului material și moral suferit de reclamanta, pârâțul solicită respingerea acestui petiție, fiind total nefondat.

Consideră că față de cele arătate, recursul declarat de reclamanta apare total nefondat și solicită respingerea acestuia ca atare.

Deliberând asupra cererii de recurs Curtea reține următoarele:

Prin art. 1 din Hotărârea Consiliului Local al municipiului Cluj-Napoca nr. 149/2009, se stabilește ca "oprirea, staționarea și parcare a vehiculelor/autovehiculelor pe domeniul public sau privat al municipiului Cluj-Napoca în alte locuri decât cele legal amenajate de către Primăria municipiului Cluj-Napoca, constituie contravenție" și sunt enumerate situațiile concrete care intra sub incidența acestei prevederi.

Potrivit art. 2, contravențiile prevăzute la art. 1 se sancționează cu amenda contravențională.

Alături de sancțiunea principală a amenzii contravenționale, Consiliul Local al municipiului Cluj-Napoca a stabilit prin articolul 4 al aceluiași act normativ că se pot aplica una sau mai multe sancțiuni complementare cum

sunt blocarea roților/autovehiculelor, ridicarea/mutarea pe un alt amplasament al vehiculelor/autovehiculelor.

Actul administrativ cu caracter normativ s-a adoptat în temeiul următoarelor acte normative : H.G. nr. 147/1992 privind blocarea, ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea vehiculelor/autovehiculelor stationate neregulamentar pe drumurile publice, HG nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementarilor-cadru de aplicare a OG nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, OG nr. 2/2001, OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, HG nr. 1391/1998 pentru aprobarea OG nr. 43/1997 privind regimul juridic al drumurilor.

Reclamanta afirmă că prin adoptarea art.4 al HCL 149/2009 și anexele 1-5 ale acestui act normativ, Consiliul local a stipulat de o manieră contrară unei legi ordinare, depășind limitele competenței sale materiale.

Autoritatea susține teza contrară și anume că hotărârea consiliului local a fost adoptată în domeniul de activitate potrivit atribuțiilor stabilite prin Legea 215/2001, cu respectarea prevederilor art. 2 alin. 2 din OG 2/2001 dar și cele ale art. 5 alin. (4) din același act normative.

Prin urmare Curtea trebuie să stabilească dacă Consiliul local al municipiului Cluj-Napoca are sau nu competența de a reglementa și stabili măsuri contravenționale complementare de natura celor evocate de art 4 art.4 al HCL 149/2009.

Pentru dezlegarea acestei probleme relevante sunt dispozițiile OG 2/2001.

Art. 1 din OG 2/2001 prevede că legea contravențională apara valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanța, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București.

Art.2 alin (2) din același act normativ statuează că prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale sau județene se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile de activitate pentru care acestora le sunt stabilite atribuții prin lege, **în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului.**

În art. 5 din OG 2/2001 se stipulează după cum urmează:

(1) Sancțiunile contravenționale sunt principale și complementare.

(2) Sancțiunile contravenționale principale sunt:

- a) avertismentul;
- b) amenda contravențională;

(3) Sancțiunile contravenționale complementare sunt:

- a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții;
- b) suspendarea sau anularea, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;
- c) închiderea unității;
- d) blocarea contului bancar;
- e) suspendarea activității agentului economic;
- f) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, temporar sau definitiv;
- g) desființarea lucrărilor și aducerea terenului în starea inițială.

(4) Prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare.

Sanctiunea contravențională complementară reglementată prin art. 4 din HCL 149/2009 nu face parte din categoria celor evocate de art. 5 alin. 3 din OG 2/2001.

În consecință, situației juridice litigioase îi este aplicabilă ipoteza reglementată de art. 5 alin 4 din OG 2/2001 .

Așa fiind, este important de lămurit dacă HCL 149/2009 poate avea statutul unei legi speciale și dacă norma prevăzută de art. 5 alin 4 din OG 2/2001 are în vedere noțiunea de lege în sensul larg al acesteia sau în sensul său restrâns.

Lămurirea înțelesului unei norme juridice trebuie să se realizeze ținându-se cont de legăturile sale cu alte norme juridice din același act normative , precum și din alte acte normative.

Actul normativ reprezintă izvorul de drept creat de autoritățile publice investite cu putere de legiferare (Parlament, Guvern, organe ale administrației locale), care cuprinde norme general obligatorii, a căror aplicare poate fi realizată și prin forța coercitivă a statului.

Sistemul actelor normative în dreptul intern este compus din: **Constituția** României, legi constituționale, **legi organice, legi ordinare**, decrete prezidențiale, ordonanțe de urgență ale Guvernului, ordonanțe simple ale guvernului, hotărâri ale Guvernului și **acte normative eliberate de organele administrației publice centrale și locale.**

Legile ordinare sunt actele normative care reglementează orice domeniu ale relațiilor sociale, cu excepția celor rezervate legilor constituționale și organice, ele putând fi legi de sinteză și legi speciale.

Unica autoritate legiuitoare este Parlamentul. În accepțiunea prevederilor art.67, 73 din Constituție doar Parlamentul poate adopta legi constituționale, organice și ordinare.

Relevante pentru rostirea dreptului sunt și prevederile art.1 din Legea 24/2000 în care se face o distincție clară între **reglementarea relațiilor sociale prin lege și reglementarea relațiilor sociale prin celelalte categorii de acte normative.**

Chiar și OG 2/2001 pornește de la această distincție stabilind în art.1 că reprezintă contravenție fapta săvârșită cu vinovăție stabilită și sancționată **prin lege, ordonanță prin hotărârea guvernului, sau după caz, prin hotărâre a Consiliului local** al comunei, orașului, municipiului, etc.

Acolo unde a considerat necesar, legiuitorul, în cuprinsul OG 2/2001 a realizat distincția între noțiunea de lege și în noțiunea de hotărâre de Consiliu local, astfel încât nu se poate aprecia că art.5 alin.4 din OG 2/2001 are în vedere noțiunea de lege lato sensu.

Specificând că alte măsuri contravenționale complementare se pot stabili doar prin lege, legiuitorul a făcut trimitere expresă la conceptul de lege specială, atribuit ce poate fi atașat doar legilor ordinare. În acest fel a subliniat și accentuat că pentru reglementarea altor sancțiuni contravenționale complementare este necesară o lege ordinară.

Metodele de interpretare sistematică, istorico-teleologică și logică la care Curtea a apelat pentru lămurirea înțelesului acestei norme juridice au condus în egală măsură la aceeași concluzie și anume că norma prevăzută de art. 5 alin 4 din OG 2/2001 are în vedere noțiunea de lege în sensul său restrâns.

De altfel, sancțiunile contravenționale complementare, altele decât cele strict și limitativ prevăzute de art.5 alin.3 lit.a-g din OG 2/2001, nu ar putea

fi reglementate decât printr-un act juridic care ar avea forța ierarhică care să-i permită derogarea de la OG 2/2001. Cum OG 2/2001 este un act juridic cu forța unei legi ordinare, derogări de la acest act normativ se pot realiza doar prin acte normative de același rang.

Patru sunt trăsăturile competenței în materia emiterii actelor administrative și anume: legalitatea, exclusivitatea, exercitarea nume propriu și caracterul de ordine publică.

Prima regulă de competență este aceea că ea este determinată strict de lege sau de acte administrative normative.

Având în vedere că legea stabilește în principiu competența fiecărei autorități, această competență legală poate fi completată prin adăugarea unor atribuții suplimentare prin acte normative secundum legem numai dacă legea permite acest lucru în mod expres.

Actele normative atributive de competență trebuie să aibă o forță juridică superioară celor emise de organul căruia i se stabilește competența. Cu alte cuvinte, este inadmisibil ca o autoritate să-și poată determina competența, prin propriile sale acte. (s-ar deschide astfel calea ca ea să-și poată autodetermina competența în mod nelimitat).

Caracterul de ordine publică al competenței poate fi evidențiat sub un triplu aspect: exercitarea competenței este obligatorie pentru titularul ei, neregularitatea rezultând din lipsa competenței nu poate fi acoperită prin simpla ratificare a autorității competente, problema competenței organului emitent poate fi ridicată în orice stare a pricinii.

Prin urmare, voința organului competent nu este valabil exprimată decât dacă respectă forma și procedura prevăzută de lege, iar competența de emiterie a actului administrativ (normativ) reprezintă unul dintre motivele de ordine publică pe care instanța este obligată să le rețină chiar dacă părțile nu i-o cer.

În speță, reclamanta, în calitatea sa de particular vătămat a atacat actul administrativ cu caracter normativ adoptat de Consiliul local al municipiului Cluj invocând ca motiv de nulitate, necompetența organului emitent.

Viciul de ordine publică invocat de către reclamantă este real, iar constatarea incidenței acestei neregularități nu poate conduce la altceva, decât la anularea actului atacat.

Consiliul local al municipiului Cluj-Napoca nu avea competența de a reglementa și stabili măsuri contravenționale complementare.

Sanțiunile contravenționale complementare definite de art.5 alin.3 din OG 2/2001 sunt reglementate în mod limitativ. Desigur, prevederile art.5 alin.4 din același act normativ, lasă deschisă posibilitatea stabilirii altor sanțiuni complementare dar numai prin legi speciale.

Actele administrative cu caracter normativ adoptate de autoritățile administrației publice locale, nu au valoare de lege în sensul în care această noțiune este definită de constituție precum și de Legea nr.24/2000.

Hotărârile adoptate de Consiliul Local nu au statut de lege specială, iar această autoritate nu poate reglementa din punct de vedere normativ sanțiuni contravenționale complementare. Cum art.4 din HCL 149/2009 definește măsurile ridicării și ale blocării ca fiind măsuri contravenționale complementare, este evident faptul că prin HCL 149/2009 s-au încălcat prevederile OG 2/2001.

Pentru a produce efecte juridice, actele normative adoptate de această autoritate, trebuie să se subordoneze legii adică, să nu conțină dispoziții contrare legilor constituționale, organice sau ordinare, să intervină doar

acolo unde legea a omis să reglementeze, să intervină strict în limitele competențelor teritoriale și materiale ale organului emitent și să respecte ierarhia forței juridice a actelor normative de stat.

Intrucât prin art.4 al HCL 149/2009 și anexele 1-5 ale acestui act normativ, Consiliul Local a stipulat de o manieră contrară unei legi ordinare, depășind limitele competenței sale materiale, Curtea va aprecia că acest viciu de ordine publică nu poate avea altă consecință decât cea a anulării .

Constatarea acestei cauze de ineficacitate face de prisos analiza celorlalte apărări evocate de părți.

Chiar dacă scopul normelor juridice a fost acela de a disciplina/orienta comportamentul „locuitorilor cetății”, noblețea și legitimitatea acestui obiectiv nu poate acoperi neregularitatea generată de depășirea limitelor competenței materiale.

Curtea recunoaște că modelul de comportament propus se impunea și că în substanța acestor norme se regăsesc cerințele pe care o societate civilizată trebuie să le formuleze pentru conduita indivizilor, dar obiectivul desăvârșirii procesului de socializare în raport cu interesele esențiale ale societății nu este singur în măsură să justifice intervenția legislativă supusă controlului de legalitate în prezenta procedură.

Regimul domeniial trebuie protejat, dar organul deliberativ este dator să caute alte soluții pentru înlăturarea utilizării anormale a dependențelor domeniiale. Acolo unde sunt incidente prevederile OUG 195/2002 protecția bunurilor domeniiale este asigurată prin aplicarea acestui act normativ condiționat însă de o cooperare eficientă la nivel instituțional. Acolo unde domeniul de aplicare a OUG 195/2002 încetează trebuie căutate alte soluții pentru asigurarea unei protecții contravenționale a domeniului public în spiritul și limitele legii.

Pentru aceste considerente Curtea apreciază că prima instanță a realizat o greșită aplicare a prevederilor legale incidente în materia analizată astfel că, întemeiat pe dispozițiile art. 312 C. proc. civ va admite recursul promovat de reclamantă împotriva sentinței civile nr. 1237/8.03.2011 pronunțată de Tribunalul Cluj pe care o va reforma în sensul că va admite în parte acțiune formulată și precizată de reclamantă .

În temeiul art. 18 din Legea 554/2004 va anula art. 4 al HCL Cluj-Napoca nr. 149/2009, anexele nr.1-5 a HCL Cluj-Napoca nr. 149/2009. În mod evident , nulitatea proprie circumscrisă HCL 149/2009 lipsește de eficiență, prin efectul său iradiant, actele subsecvente care au legătură de dependență cu acest act administrativ normativ.

În baza art. 18 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 va obliga pârâțul Municipiului Cluj -Napoca să plătească reclamantei suma de 516 lei cu titlu de daune materiale, cu dobânda legală în materie civilă calculată începând cu data de 01.07.2010 și până la data achitării integrale . Despăgubirile materiale acordate reprezintă cheltuielile pe care reclamanta a probat că le-a suportat urmare a aplicării dispozițiilor acestui act administrativ normativ.

Hotărârea prin care Curtea recunoaște și declară că prin adoptarea reglementărilor contestate Consiliul local al municipiului Cluj-Napoca a încălcat caracterul de ordine publică al competenței în materia emiterii actelor normative și lipsirea lor de eficiență permit o înlăturare completă a consecințelor acestor dispoziții . În lipsa unor probe care să dovedească prejudiciul invocat, constatarea acestei încălcări, reprezintă în opinia instanței o satisfacție echitabilă/ suficientă. Prin urmare, cererea de acordare a daunelor morale va fi respinsă.

În temeiul art. 274 C.proc.civ pârâtul Municipiul Cluj -Napoca va fi obligat să pârâtul să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de 64,95 lei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D E C I D E

Admite recursul declarat de reclamanta POJAR ANCA împotriva sentinței civile nr. 1237/8.03.2011 pronunțată de Tribunalul Cluj, pe care o modifică în sensul că anulează art. 4 al HCL Cluj-Napoca nr. 149/2009, anexele nr.1-5 a HCL Cluj-Napoca nr. 149/2009.

Obligă pârâtul să plătească reclamantei suma de 516 lei cu dobânda legală în materie civilă calculată începând cu data de 01.07.2010 și până la data achitării integrale.

Respinge cererea privind acordarea daunelor morale.

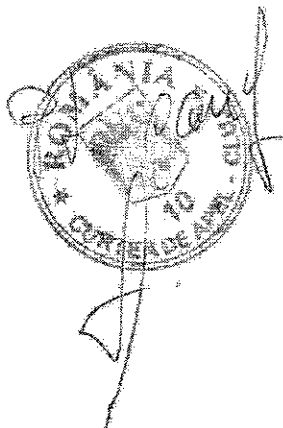
Obligă pârâtul să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de 64,95 lei.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 18.11.2011.

PREȘEDINTE	JUDECĂTORI	GREFIER
SIMONA AL HAJJAR	MONICA ILEANA IUGA GABRIEL ADRIAN NĂSUI	ADRIANA BORLEA
	În C.O., semnează	În C.O., semnează
	Președintele Curții de Apel Cluj	Președintele Curții de Apel Cluj
	VALENTIN MITEA	VALENTIN MITEA

red.S.Al H./A.C.
2 ex. - 21.11.2011
jud.fond.Cimbrudean A.

Nelegalitatea ridicării autovehiculelor stationate neregulamentar în Craiova

Curtea de Apel Craiova a anulat Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Craiova pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea activității de ridicare, transport și depozitare a vehiculelor staționate neregulamentar.

Prin decizia nr. 1977 pronunțată în dos. nr. 9809/63/2010 în ședință publică la data de 31.05.2011 Curtea de Apel Craiova a admis recursul, a modificat în parte sentința Tribunalului Dolj în sensul admiterii acțiunii precizate, dispunând anularea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Craiova nr. 219/2005.

În ceea ce privește starea de fapt, la data de 02.04.2010 reclamantului i s-a ridicat, transportat și depozitat de către Regia Autonomă de Transport Craiova autoturismul, proprietatea sa.

Pentru restituirea acestuia reclamantul a fost nevoit să achite Regiei Autonome de Transport Craiova o taxă de ridicare, transport și depozitare în cuantum de 300 lei.

În factura fiscală de plată a sumei de 300 lei se menționează că această sumă reprezintă taxă ridicare, transport și depozitare conform Hotărârilor Consiliului Local al Municipiului Craiova nr. 219/2005.

Pentru recuperarea sumei, întrucât nu exista un proces – verbal de constatare a existenței contravenției de oprire sau staționare neregulamentară care să poată fi contestat în conformitate cu dispozițiile O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, reclamantul a formulat acțiune întemeiată pe îmbogățirea fără justă cauză, și concomitent acțiune în contencios – administrativ având ca obiect anularea H.C.L. Craiova nr. 219/2005 asupra căreia ne vom apleca în cele ce urmează.

I. În esență, H.C.L. nr. 219/2005 a fost criticată de către reclamant pentru următoarele aspecte:

- lipsa unor atribuții stabilite prin lege, în acest domeniu;

Această lipsă privea, la data aprobării regulamentului, dreptul de a adopta o astfel de hotărâre de către autoritatea locale, dar și dreptul acesteia de a constata că un autoturism este sau nu parcat neregulamentar (în prezent acest drept este acordat Poliției Locale prin dispozițiile art. 7 lit. h) din Legea nr. 155/2010).

- încălcarea principiului subordonării față de actele normative de nivel superior, în speță O.U.G. nr. 195/2005 privind circulația pe drumurile publice;
- lipsa avizului conform al Inspectoratului Județean de Poliție prevăzut de art. 128 alin. 1) lit. d) și alin. 2), inițial 113 alin. 2) din O.U.G. nr. 195/2002 pentru adoptarea de către o autoritate locală a unor măsuri privind accesul, circulația și parcare pentru diferite categorii de vehicule;
- încălcarea normelor privind tehnica legislativă;

Autorităților locale le este interzis de către art. 15 din legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă ca la elaborarea actelor administrative ale acestora, să instituie aceleași reglementări care se regăsesc deja în alte acte cu caracter normativ.

Mai mult decât atât, la alin. 4 al aceluiași articol sus menționat se arată că: *“Într-un act normativ emis pe baza și în executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizează reproducerea unor dispoziții din actul superior, fiind recomandabilă numai indicarea textelor de referință. În asemenea cazuri preluarea unor norme în actul inferior poate fi făcută numai pentru dezvoltarea ori detalierea soluțiilor din actul de bază.”*

De asemenea, încălcarea dispozițiilor art. 75 și 76 din același act normativ menționat.

II. Curtea de Apel Craiova în motivarea hotărârii constată nelegalitatea H.C.L. Craiova nr. 219/2005 pe de o parte, în ceea ce privește inexistența avizului Inspectoratului General al Poliției Române și, pe de altă parte, în ceea ce privește lipsa atribuțiilor Consiliului Local al Municipiului Craiova în a adopta un astfel de regulament.

Cu privire la primul aspect, aceasta reține: *”Astfel, adoptarea unui regulament ce prezintă ca obiect de reglementare ridicarea, transportul și depozitarea autovehiculelor ce constituie un obstacol pentru circulația publică (în accepțiunea disp. art. 61 din OUG 195/2002), presupune existența unor cerințe de procedură, constând în existența acordului, iar această cerință consacră caracterul de act administrativ complex (act administrativ ce ia naștere prin două sau mai multe manifestări de voință, ce provin de la două autorități administrative, dar converg spre producerea aceluiași efecte juridice, formând o unitate juridică). ”*

Cu privire la cel de-al doilea aspect, aceasta reține: *”Astfel, de la data intrării în vigoare a OUG 195/2002, dispozițiile de competență reglementate în HG 147/ 1992 și ulterior reluate în regulamentul anexă a HCL 219/2005, se raportează , în mod strict și în condițiile art. 67 alin. 1 din Legea 24/2000, la normele art. 61 din acest act normativ, precum și la alte dispoziții legale speciale ce reglementează competența de constatare și sancționare a contravenției constând în oprirea sau staționarea neregulamentară.*

Din acest punct de vedere, Curtea constată că dispozițiile de atribuire a competenței de constatare și sancționare a opririi și staționării neregulamentare, precum și de dispunere a măsurii de ridicare, în favoarea altor funcționari publici, decât organele poliției rutiere și respectiv, alte categorii de funcționari publici cărora li se recunoaște prin legea specială de organizare, competența în materia contravențiilor la regimul circulației pe drumurile publice, contravin OUG 195/2002 . ”

III. În prezent, Poliției Locale organizate la nivelul fiecărei unități administrativ-teritoriale, precum și sectoarelor Municipiului București, fie sub forma unei structuri în cadrul aparatului propriu al primarului, fie ca instituție publică cu personalitate juridică i-a fost conferit dreptul de a dispune ridicarea unui autovehicul, pentru care în prealabil s-a constatat că este parcat neregulamentar, prin art. 7 alin. 1 lit. h din Legea nr. 155/2010 a Poliției Locale:

”În domeniul circulației pe drumurile publice, poliția locală are următoarele atribuții: (...) lit. h) constată contravenții și aplică sancțiuni pentru încălcarea normelor legale privind oprirea, staționarea, parcare autovehiculelor și accesul interzis, având dreptul de a dispune măsuri de ridicare a autovehiculelor staționate neregulamentar ;”

Dar, așa cum s-a arătat în doctrină, Cosmin Flavius Costăș, Sergiu Gherdan – Hotărârea Consiliului Local Cluj-Napoca privind blocarea roților/ridicării autovehiculelor parcate pe domeniul public – ANULATĂ irevocabil de Curtea de Apel Cluj din data de 28.11.2011 (www.juridice.ro), Poliția Locală nu poate ridica practic, un autovehicul, întrucât prin art. 64. alin. 3) din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice s-a prevăzut că procedura de ridicare se va reglementa prin regulamentul la aceasta, iar H.G. nr. 1391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile tace.

Alături de argumentele acestor autori, credem, trecând peste existența dispozițiilor art. 64 alin. 1) menționate, că este normal ca activitatea tehnică de ridicare, transportare și depozitare a unui autovehicul pentru care s-a constatat în prealabil că este parcat neregulamentar, de către poliția rutieră sau poliția locală, să fie reglementată în mod unitar la nivelul întregii țări, întrucât, acordarea de competențe în materia adoptării unor astfel de regulamente consiliilor locale ca autorități publice locale din fiecare unitate administrativ – teritorială, ar conduce la existența unor proceduri distincte ce ar lăsa loc hazardului și deci și nelegalităților.

În aceste condiții, este imperios necesar a se reglementa această activitate prin Regulamentul de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002, autoritățile locale rămânându-le competența de a o atribui conform legii, fie unui serviciu sau regii proprii, fie unei alte persoane juridice și, de asemenea să stabilească taxele aferente.